

[Pilgaard Andersen]

stander på en af landets største åndssvageinstitutioner – Sølund ved Skanderborg – uden stillingsbeskrivelse og uden at stille de krav, som man kunne forvente stillet til et sådant arbejde?»

Begrundelse

Spørgeren finder det aldeles beklageligt, at der ikke er udarbejdet en stillingsbeskrivelse for ovennævnte stilling, og at man ikke har fremsat kvalifikationskrav i forbindelse med stillingsbesættelse. Var der tale om en almindelig personaleansættelse, ville man gå anderledes grundigt til værks.

Først vedtager man en udlægning af åndssvageforsorgen til amterne for at styrke nær-demokratiet og for at forbedre åndssvageforsorgens vilkår, og dernæst skal man være vidne til ansættelser som den, der har fundet sted på Sølund. En stilling, der skal varetage vore svageste medborgeres interesser, skal ikke blot besættes som en politisk retrætepost.

Besvarelse (17/2 80):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Ved lov nr. 257 af 8. juni 1978 om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg er ansvaret for driften af særforborgsinstitutioner, der hidtil har været under staten, fra 1. januar 1980 overdraget til amtskommuner og kommuner.

Dette indebærer, at en institution som Sølund er indgået i den amtskommunale forvaltning, hvilket betyder, at beslutning om ansættelse af personale til institutionen træffes af amtsrådet.

Socialministeriet kan vel på dette som på andre sociale områder have et vist overordnet tilsyn med, om forsgen er forsvarlig, men ministeriet har ikke adgang til at blande sig i amtsrådenes enkelte dispositioner med hensyn til ansættelsesspørgsmål.

Spm. nr. 369

Til *landbrugsministeren (4/2 80)* af:

Dohrmann (FP):

»Vil ministeren fortsat sidde passiv og blot se til, medens landbrugseksporpen ødelægges, idet mange gårde bl.a. som følge af de skærpede regler for formuebeskatning sælger de-

res dyr med EF-ophørsstøtte og investerer i statsobligationer?»

Begrundelse

Uanset partiforhold må det være enhver ministers simple pligt at slå alarm, når andre ministre – også partifæller – fremlægger lovforslag med et så skadeligt indhold, som tilfældet har været både med særskatten på landbrugsjord og fjernelsen af loftet over formueskatten.

Det kunne endda være forståeligt, hvis ikke alene landbrugsministeren, men også andre ministre og folketingsmedlemmer ikke fuldtud som følge af lovjaskeriet var opmærksomme på, hvilke uhyrlige konsekvenser omtalte love ville medføre. Men skulle dette være undskyldningen, må man i dag undre sig over, at blandt andre landbrugsministeren ikke for længst har meddelt offentligheden, at disse love bør ændres inden sommerferien, således at landmænd fortsat kan producere landbrugsvarer og ikke spekulere i inflationsfremmende statsobligationer.

Besvarelse (13/2 80):

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

I denne anledning skal jeg oplyse følgende:

Vilkårene i landbruget bestemmes især af udviklingen i EFs fælles landbrugspolitik. Som et led i handlingsprogrammet til genoprettelse af balancen på markedet for mejeriprodukter tilbydes mælkeproducenterne præmier for ophør med mælkeproduktion eller for omstilling til kødproduktion.

I de første 2 år efter præmieordningens ikrafttræden den 1. juli 1977 blev der i Danmark indsendt 5261 ansøgninger eller 219 i gennemsnit pr. måned. Siden juli 1979 har antallet af indsendte ansøgninger været: juli (92), august (62), september (93), oktober (136), november (137), december (82) og januar 1980 (163). Der er således ikke konstateret en stigning i antallet af indsendte ansøgninger.

I de første 2½ år frem til 1. januar 1980 er der i Danmark godkendt i alt 5358 ansøgninger svarende til, at ca. 90.000 køer med en årlig mælkeproduktion på ca. 7 pct. af den samlede mælkeproduktion i Danmark er taget ud af produktionen. Da mælkeproduk-